

KOMISIJA PROTI IRSKI IN DRUGIM
SODBA SODIŠČA (veliki senat)
z dne 2. decembra 2009*

V zadevi C-89/08 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 26. februarja 2008,

Evropska komisija, ki jo zastopata V. Di Bucci in N. Khan, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Irska, ki jo zastopa D. O'Hagan, zastopnik, skupaj s P. McGarryjem, BL, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

Francoska republika, ki jo zastopata G. de Bergues in A.-L. Vendrolini, zastopnika,

* Jeziki postopka: francoščina, angleščina in italijanščina.

Italijanska republika, ki jo zastopa R. Adam, zastopnik, skupaj z G. Aiellom, avvocato dello Stato, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

Eurallumina SpA s sedežem v Portoscusu (Italija), ki jo zastopa R. Denton, solicitor,

Aughinish Alumina Ltd s sedežem v Askeatonu (Irska), ki jo zastopata J. Handoll in C. Waterson, solicitors,

tožeče stranke na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano, K. Lenaerts, E. Levits, predsedniki senatov, A. Rosas, P. Kūris (poročevalec), A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Löhmus, A. O'Caomh in J.-J. Kasel, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. marca 2009,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi
12. maja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Komisija Evropskih skupnosti s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče Evropske unije) z dne 12. decembra 2007 v združenih zadevah Irska in drugi proti Komisiji (T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 in T-69/06, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je bila Odločba Komisije z dne 7. decembra 2005 o oprostitvi plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon in na Sardiniji, ki se izvaja v Franciji, na Irskem in v Italiji (2006/323/ES) (UL 2006, L 119, str. 12, v nadaljevanju: sporna odločba) razglašena za nično.

Pravni okvir

Direktive o trošarinah za mineralna olja

- ² Trošarine za mineralna olja ureja več direktiv, in sicer Direktiva Sveta 92/81/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja (UL L 316, str. 12), Direktiva Sveta 92/82/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju stopenj trošarine za mineralna olja (UL L 316, str. 19) in Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, str. 51), s katero sta bili z učinkom od 31. decembra 2003 razveljavljeni direktivi 92/81 in 92/82.

- 3 V členu 8(4) Direktive 92/81 je bilo Svetu Evropske unije dovoljeno, da na predlog Komisije državi članici dovoli uvedbo drugih oprostitev ali znižanj trošarinske stopnje, kot so določeni v navedeni direktivi.
- 4 V členu 2(4)(b), druga alineja, Direktive 2003/96 je bilo določeno, da se ne uporablja za energente z dvojno uporabo, torej energente, ki se uporabljajo hkrati kot gorivo za ogrevanje in kot kar koli drugega, razen kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje. Tako od 1. januarja 2004, ko je začela veljati ta direktiva, ni več najnižje trošarinske stopnje za težko kurilno olje, ki se uporablja pri proizvodnji aluminijevega oksida. Poleg tega je bilo v členu 18(1) Direktive 2003/96 državam članicam dovoljeno, da po predhodnem pregledu Sveta do 31. decembra 2006 še uporabljajo znižane stopnje ali oprostitve, našteje v Prilogi II k tej direktivi, v kateri so navedene oprostitve trošarin za težko kurilno olje, ki se uporablja kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon in na Sardiniji.

Uredba (ES) št. 659/1999

- 5 V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL L 83, str. 1) „veljavna pomoč“ pomeni:

„[...]

- v) pomoč, za katero se šteje, da je veljavna, ker je mogoče ugotoviti, da takrat, ko se je začela izvajati, ni bila pomoč, pozneje pa je postala pomoč zaradi razvoja skupnega trga in je država članica ni spremenila. Če nekateri ukrepi postanejo pomoč zaradi

liberalizacije dejavnosti s pravnimi predpisi Skupnosti, se takšni ukrepi ne štejejo kot veljavna pomoč po datumu, določenem za liberalizacijo.“

Dejansko stanje

- 6 Na Irskem, v Italijanski republiki in v Francoski republiki velja oprostitev plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Shannon od leta 1983, na Sardiniji od leta 1993 in v regiji Gardanne od leta 1997 (v nadaljevanju: sporne oprostitve).
- 7 Sporne oprostitve so bile odobrene z odločbami Sveta 92/510/EGS z dne 19. oktobra 1992, ki državam članicam dovoljuje, da za nekatera mineralna olja, če so uporabljena v posebne namene, še naprej uporabljajo veljavne nižje trošarinske stopnje ali oprostitve plačila trošarine v skladu s postopkom, predvidenim v členu 8(4) Direktive 92/81/EGS (UL L 316, str. 16), Direktive Sveta 93/697/ES z dne 13. decembra 1992, ki nekaterim državam članicam dovoljuje, da za nekatera mineralna olja, če so uporabljena v posebne namene, uporabljajo ali še naprej uporabljajo nižje trošarinske stopnje ali oprostitve plačila trošarine v skladu s postopkom, predvidenim v členu 8(4) Direktive 92/81/EGS (UL L 321, str. 29), in Direktive Sveta 97/425/ES z dne 30. junija 1997, ki državam članicam dovoljuje, da za nekatera mineralna olja, če so uporabljena v posebne namene, uporabljajo ali še naprej uporabljajo veljavne nižje trošarinske stopnje ali oprostitve plačila trošarine v skladu s postopkom, določenim v Direktivi 92/81/EGS (UL L 182, str. 22). Svet je sporne oprostitve večkrat podaljšal, nazadnje z Odločbo Sveta 2001/224/ES z dne 12. marca 2001 o nižjih trošarinskih stopnjah in oprostitvah plačila trošarine za nekatera mineralna olja, če so uporabljena v posebne namene (UL L 84, str. 23), in sicer do 31. decembra 2006.
- 8 V točki 5 obrazložitve Odločbe 2001/224 je določeno, da ta odločba ne vpliva na izid postopkov, izvedenih na podlagi členov 87 ES in 88 ES, ki se nanašajo na izkrivljanje

delovanja enotnega trga, in da ne razveljavlja zahteve, da morajo države članice v skladu s členom 88 ES Komisijo obvestiti o primerih morebitne državne pomoči.

- 9 Komisija je s tremi odločbami z dne 30. oktobra 2001 sprožila postopek iz člena 88(2) ES za vsako od zadevnih oprostitev. Po tem postopku je Komisija sprejela sporno odločbo, v skladu s katero:
- oprostitev plačila trošarine, ki so jih do 31. decembra 2003 odobrile Francoska republika, Irska in Italijanska republika glede težkih kurilnih olj, uporabljenih v proizvodnji aluminijevega oksida, pomenijo državno pomoč v smislu člena 87(1) ES;
 - pomoči, dodeljene med 17. julijem 1990 in 2. februarjem 2002, kolikor niso združljive s skupnim trgov, se ne povrnejo, saj bi bilo to v nasprotju s splošnimi načeli prava Skupnosti;
 - pomoči, dodeljene med 3. februarjem 2002 in 31. decembrom 2003, niso združljive s skupnim trgov v smislu člena 87(3) ES, ker upravičenci niso plačali 13,01 EUR na NaN, kg težkega kurilnega olja, in
 - zadržane pomoči je treba povrniti.

- 10 Komisija je v sporni odločbi menila, da so sporne oprostitve nove pomoči, in ne veljavne pomoči v smislu člena 1(b) Uredbe št. 659/1999. To presojo je utemeljila zlasti z dejstvom, da sporne oprostitve niso obstajale pred začetkom veljavnosti Pogodbe ES v zadevnih državah članicah, da niso bile nikoli analizirane niti odobrene na podlagi pravil o državni pomoči in da niso bile nikoli priglašene.
- 11 Poleg tega je Komisija v točki 69 obrazložitve sporne odločbe navedla, da se člen 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 v tej zadevi ne uporablja.
- 12 Komisija je po predstavitvi razlogov, zakaj zadevne pomoči niso združljive s skupnim trgom, menila, da bi bilo – glede na odločbe o oprostitvi in ob upoštevanju, da so bile te sprejete na njen predlog – vračilo nezdružljivih pomoči, ki so bile dodeljene pred 2. februarjem 2002, ko so bile v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavljene odločbe o začetku postopka iz člena 88(2) ES, v nasprotju z načeli varstva upravičenih pričakovanj in pravne varnosti.

Tožbe pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 13 Irska, Francoska republika, Italijanska republika, družba Eurallumina SpA in družba Aughinish Alumina Ltd so 16., 17. in 23. februarja 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile tožbe za popolno ali delno razglasitev ničnosti sporne odločbe. Različne zadeve so bile združene zaradi ustnega postopka in izdaje sodbe.
- 14 V utemeljitev tožbe so glede na to, kar je navedeno v izpodbijani sodbi, tožeče stranke v bistvu uveljavljale 23 tožbenih razlogov, ki so se nanašali zlasti na napačno opredelitev spornih oprostitev kot novih pomoči, dejansko pa naj bi šlo za veljavne pomoči, na

kršitev načel varstva upravičenega pričakovanja, pravne varnosti, upoštevanja razumnega roka, domneve veljavnosti, *lex specialis derogat legi generali*, polnega učinka in dobrega upravljanja. Sklicevale so se tudi na kršitve člena 87 ES ter obveznosti obrazložitve v zvezi z njegovo uporabo.

- 15 Splošno sodišče je v točki 46 izpodbijane sodbe vendarle navedlo, da se mu navkljub uveljavljanim tožbenim razlogom zdi primerno, da v obravnavani zadevi po uradni dolžnosti preizkusi razlog, ki se nanaša na neobrazložitev sporne odločbe v zvezi z neuporabo člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999.
- 16 V zvezi s tem je Splošno sodišče, potem ko je v točki 47 izpodbijane sodbe opozorilo, da je neobrazložitev ali nezadostna obrazložitev razlog javnega reda, ki ga mora sodišče Skupnosti preizkusiti po uradni dolžnosti, in v točkah 48 in 49 navedene sodbe navedlo sodno prakso v zvezi z obsegom obveznosti obrazložitve akta Skupnosti, v točkah 52 in 53 navedene sodbe poudarilo, da je Komisija v sporni odločbi preučila vprašanje, ali so zadevne oprostitve nove pomoči ali veljavne pomoči, vendar pa se je glede člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 omejila na trditev, da se ta v obravnavani zadevi ne uporablja, ne da bi navedla razloge za neuporabo.
- 17 Splošno sodišče je v točkah od 56 do 63 izpodbijane sodbe presodilo, da bi bilo zaradi posebnih okoliščin obravnavane zadeve vendarle treba preučiti, ali bi bilo mogoče sporne oprostitve šteti za veljavne pomoči zato, ker jih ob njihovi uveljavitvi ni bilo mogoče šteti za pomoči, so pa to postale kasneje zaradi razvoja skupnega trga in jih zadevne države članice niso spremenile. Na podlagi tega je menilo, da bi Komisija morala glede vprašanja uporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 sporno odločbo pravno zadostno obrazložiti.

- 18 Zadevne posebne okoliščine so v bistvenem predstavljene v točkah od 56 do 62 izpodbijane sodbe, kot bo prikazano v nadaljevanju.
- 19 Prvič, v več odločbah, s katerimi so bile odobrene zadevne oprostitve, je navedeno, da Komisija priznava, da te oprostitve ne povzročajo izkrivljanja konkurence in ne ovirajo dobrega delovanja notranjega trga. Vendar nič v sporni odločbi ne pojasni, zakaj naj bi bilo področje uporabe pojma izkrivljanja konkurence drugačno na davčnem področju in področju državnih pomoči. V več odločbah Komisije je tudi navedeno, da bo Komisija redno preverjala zadevne oprostitve, da bi zagotovila njihovo združljivost z delovanjem notranjega trga in drugimi cilji Pogodbe.
- 20 Drugič, Komisija je v točki 97 obrazložitve sporne odločbe priznala, da je bilo na podlagi odločb o odobritvi, sprejetih na podlagi njenih predlogov, mogoče meniti, da zadevnih oprostitvev, ko bodo izvedene, ne bo mogoče opredeliti kot državne pomoči. Dejstvo, da je ta točka obrazložitve v delu, ki se nanaša na vračilo pomoči, ne more zmanjšati njenega pomena.
- 21 Tretjič, sporne oprostitve so bile odobrene in podaljšane z odločbami Sveta, ki jih je sprejel na predlog Komisije in v nobeni izmed teh odločb, razen v Odločbi 2001/224, ni bilo omenjeno mogoče protislovje s pravili o državnih pomočeh. Komisija v točki 96 obrazložitve sporne odločbe poudarja, da zadevne osebe ne pričakujejo, da bo Komisija Svetu podala predloge, ki niso združljivi z določbami Pogodbe.
- 22 Splošno sodišče je v točki 64 izpodbijane sodbe sklepalo, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve, ki jo ima na podlagi člena 253 ES, kar zadeva neuporabo člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 v obravnavanem primeru.

Predlogi strank

- 23 Komisija Sodišču predlaga, naj razglasi ničnost izpodbijane sodbe, zadeve vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje in pridrži odločitev o stroških na dveh stopnjah.
- 24 Irska, Francoska republika, Italijanska republika, družba Eurallumina in družba Aughinish Alumina Sodišču predlagajo, naj pritožbo zavrne in Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 25 Podredno, družba Eurallumina Sodišču predlaga, naj – če bi ugodilo šestemu pritožbenemu razlogu Komisije, v skladu s katerim Splošno sodišče ni moglo razglasiti ničnosti sporne odločbe, ker je bil z njo formalni postopek preiskave razširjen na oprostitev za obdobje po 31. decembru 2003 – razglasi ničnost izpodbijane sodbe samo v zvezi s tem.

Pritožba

- 26 Komisija v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti izpodbijane sodbe in vrnitev zadev Splošnemu sodišču v ponovno odločanje navaja šest pritožbenih razlogov.
- 27 Prvi pritožbeni razlog se v bistvu nanaša na to, da je Splošno sodišče prekoračilo svojo pristojnost, ko je po uradni dolžnosti preizkusilo razlog, ki se nanaša na neobrazložitev sporne odločbe. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela kontradiktornosti in pravice do obrambe. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 230 ES in 253 ES v povezavi s členom 88 ES in s pravili o poteku postopka na področju državnih pomoči. Četrty in peti pritožbeni razlog se v bistvu nanašata na kršitev člena 253 ES, ki jo je Splošno sodišče zagrešilo s tem, da je neupravičeno menilo, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve v zvezi z uporabo člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999. S šestim

pritožbenim razlogom se predlaga, naj se presodi, da Splošno sodišče ne bi smelo razglasiti ničnosti sporne odločbe, ker je z njo formalni postopek preiskave razširjen na oprostitev po 31. decembru 2003.

Prvi pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče s tem, da je po uradni dolžnosti preizkusilo razlog neobrazložitve sporne odločbe, preseгло svoja pooblastila

Trditve strank

- 28 Prvi pritožbeni razlog je razdeljen na dva dela. V prvem delu Komisija trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je po uradni dolžnosti preizkusilo razlog, ki se nanaša na neobrazložitev sporne odločbe, izstopilo iz okvira spora, kot so ga opredelile stranke, kršilo načelo dispozitivnosti, odločalo *ultra petita* in tako prekoračilo svojo pristojnost ter kršilo postopek, kar je škodovalo njenim interesom.
- 29 Komisija v utemeljitev svojih očitkov navaja, da razlog, ki ga je Splošno sodišče preizkusilo po uradni dolžnosti, ni nikakor povezan s 23 razlogi, ki so jih navedle tožeče stranke na prvi stopnji, niti z dejanskim stanjem, ki izhaja iz spisov petih združenih zadev, ki niso vsebovali ničesar, na podlagi česar bi bilo mogoče meniti, da sporne oprostitev ob uvedbi niso bile pomoči in da so to postale naknadno zaradi razvoja skupnega trga.
- 30 V drugem delu Komisija trdi, da se razlog, ki ga je Splošno sodišče preizkusilo po uradni dolžnosti, dejansko nanaša na vsebinsko zakonitost sporne odločbe in ne na njeno obrazložitev, saj obrazložitve, ki jo je zahtevalo Splošno sodišče, ne potrebujejo niti

zadevne stranke niti sodišče. Splošno sodišče torej ni upoštevalo razlikovanja, ki ga priznava sodna praksa, med razlogom, ki se nanaša na obrazložitev, in razlogom, ki se nanaša na utemeljenost zahtevka, in je s tem, da je preizkusilo razlog, ki ga lahko navedejo le stranke, stopilo v vlogo tožečih strank na prvi stopnji. S tem je kršilo, po eni strani, določbe člena 230 ES v povezavi z določbami člena 253 ES in, po drugi strani, pravila v zvezi z navedbo tožbenih razlogov v tožbi, kot so določena v členu 21 Statuta Sodišča ter členih 44(1) in 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča, kar tem pravilom jemlje vsakršno praktično veljavo. Te kršitve povzročajo tudi nepravilnost postopka, kar škodi interesom Komisije.

- 31 Tožene stranke, da bi ugovarjale temu pritožbenemu razlogu, v bistvu opozarjajo, da neobrazložitev – ki je kršitev bistvenih postopkovnih pravil – pomeni razlog javnega reda, ki ga mora sodišče Skupnosti preizkusiti po uradni dolžnosti. Splošnemu sodišču torej ni mogoče očitati, da je odločalo *ultra petita*, niti da je kršilo pravilo iz člena 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča, ki se ne nanaša nanj, ampak na tožečo stranko.
- 32 Po mnenju toženih strank pritožbeni razlog, ki se nanaša na neobrazložitev sporne odločbe, ni popolnoma nepovezan z razlogi, ki so jih navedle tožeče stranke na prvi stopnji, in z dejanskim stanjem v zadevi. Natančneje, posebne okoliščine, ki jih je Splošno sodišče navedlo v točkah od 56 do 62 izpodbijane sodbe, so bile med postopkom pred tem sodiščem predstavljene in obravnavane.
- 33 Razlog, preizkušen po uradni dolžnosti, se ne nanaša na temelj pravice, pač pa le na neobrazložitev. Poleg tega Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ni dvomilo o opredelitvi veljavnih pomoči, ki jo je dala Komisija, temveč je obravnavalo le neobstoj razlage glede neuporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999. Torej Splošno sodišče ni upoštevalo razlikovanja med obrazložitvijo in utemeljenostjo in je pravilno presodilo, da je bilo nujno, da sporna odločba vsebuje obrazložitev v zvezi z uporabo te določbe, saj je dolžnost Komisije, da v okoliščinah, kakršne so v tej zadevi, navede razloge, zaradi katerih je sporne oprostitve opredelila kot nove pomoči, in ne kot veljavne pomoči.

Presoja Sodišča

- 34 Da bi se presodilo glede prvega pritožbenega razloga, na podlagi katerega je Splošno sodišče izstopilo iz okvira spora, kot so ga opredelile stranke, je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso neobstoj ali nezadostnost obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka v smislu člena 230 ES in je razlog javnega reda, na katerega lahko pazi in mora paziti sodišče Skupnosti po uradni dolžnosti (glej zlasti sodbe z dne 20. februarja 1997 v zadevi Komisija proti Daffix, C-166/95 P, Recueil, str. I-983, točka 24; z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 67; z dne 30. marca 2000 v zadevi VBA proti Florimex in drugim, C-265/97 P, Recueil, str. I-2061, točka 114, in z dne 10. julija 2008 v zadevi Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala, C-413/06 P, ZOdl., str. I-4951, točka 174).
- 35 Splošno sodišče s tem, da po uradni dolžnosti preizkusi takšen razlog, ki ga stranki načeloma nista navedli, ne izstopi iz okvira spora, o katerem odloča, in nikakor ne krši postopkovnih pravil glede predstavitve predmeta spora in tožbenih razlogov v tožbi.
- 36 Tako v obravnavani zadevi Splošno sodišče s tem, da je po uradni dolžnosti preizkusilo razlog, ki se nanaša na neobrazložitev sporne odločbe, ni preseglo svojih pristojnosti.
- 37 Zato prvi del pritožbenega razloga ni utemeljen.
- 38 Glede drugega dela pritožbenega razloga, na podlagi katerega naj bi Splošno sodišče po uradni dolžnosti dejansko preizkusilo razlog, ki se dejansko nanaša na vsebinsko

zakonitost sporne odločbe, je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče to odločbo razglasilo za nično, ker je – kot je navedeno v točki 63 izpodbijane sodbe – Komisija glede na posebne okoliščine, ki so navedene v točkah od 56 do 62 navedene sodbe, dolžna v tej zadevi preizkusiti vprašanje o uporabi člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 in glede tega pravno zadostno obrazložiti sporno odločbo, ne pa le zatrjevati, da se ta določba v obravnavani zadevi ne uporabi.

39 Treba je torej ugotoviti, da Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ni vsebinsko odločilo o vprašanju uporabe navedene določbe niti splošneje o vprašanju – ki sta ga obravnavali stranki – ali so sporne oprostitve veljavne ali nove pomoči.

40 Zato Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da ni upoštevalo razlikovanja, ki ga priznava sodna praksa, med razlogom, ki se nanaša na neobstoje ali pomanjkljivo obrazložitev in ki ga sodišče Skupnosti preizkusi po uradni dolžnosti, in razlogom, ki se nanaša na vsebinsko zakonitost in ki ga je mogoče preizkusiti le, če ga navede tožeča stranka (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 67).

41 Tako tudi drugi del pritožbenega razloga ni utemeljen.

42 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče kršilo načelo kontradiktornosti in pravico do obrambe

Trditve strank

- 43 Komisija ob ugotovitvi, da se v postopku pred Splošnim sodiščem o razlogu, ki je bil v izpodbijani sodbi preizkušen po uradni dolžnosti, ni razpravljalo in se ga niti ni omenilo, Splošnemu sodišču očita, da je kršilo splošni načeli kontradiktornosti in spoštovanja pravice do obrambe.
- 44 V zvezi s tem Komisija navaja sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice glede člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je bila podpisana 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP), v skladu s katero mora sodišče samo spoštovati načelo kontradiktornosti, zlasti ko zavrne pritožbo ali razsoja v sporu na podlagi razloga, ki ga preizkusi po uradni dolžnosti.
- 45 Poleg tega navaja, da je načelo kontradiktornosti splošno postopkovno načelo, ki ga je Sodišče uvrstilo med temeljne pravice, in da je imelo Splošno sodišče možnost odrediti ponovno odprtitev ustnega postopka, da bi stranke razpravljale o razlogu, ki ga je nameravalo preučiti po uradni dolžnosti.
- 46 Tožene stranke v bistvu trdijo, da ima Splošno sodišče na podlagi člena 62 svojega poslovnika diskrecijsko pravico, da odredi ponovno odprtitev ustnega postopka, ter da iz tega člena in člena 113 tega poslovnika izhaja, da se obveznost dati strankam možnost, da se opredelijo pred preizkusom razloga po uradni dolžnosti, uporablja samo v zvezi z razlogi, ki vodijo do nedopustnosti tožbe ali ustavitve postopka. Poleg tega navajajo, da Sodišče ne odredi nujno ponovne otvoritve ustnega postopka, če namerava preizkusiti razlog javnega reda po uradni dolžnosti.

47 Navajajo, da se EKČP ne uporablja za pravne osebe javnega prava, kot to priznava tudi Komisija, in da čeprav je načelo kontradiktornosti temeljna pravica, se mora njena uporaba prilagoditi statusu strank in konkretnim okoliščinam zadeve.

48 Po mnenju tožečih strank je bilo načelo kontradiktornosti v obravnavanem primeru upoštevano, ker izpodbijana sodba ne temelji na dokumentih ali dejstvih, s katerimi Komisija ni bila seznanjena. Poleg tega se razlog, preizkušen po uradni dolžnosti, ni nanašal na vsebino zadeve, temveč na kršitev bistvenih postopkovnih pravil.

49 Poleg tega interesi Skupnosti niso bili prizadeti, saj njene pravice niso bile zlorabljene, ker, po eni strani, ta ni bila razglašena za civilno ali kazensko odgovorno niti ji ni bila naložena nobena sankcija in ker, po drugi strani, ponovna otvoritev ustnega postopka Komisiji ne bi omogočila navesti trditev, na podlagi katerih Splošno sodišče ne bi preizkusilo tega razloga neobrazložitve po uradni dolžnosti, saj neobrazložitve ni mogoče popraviti naknadno.

Presoja Sodišča

50 Načelo kontradiktornosti je sestavni del pravice do obrambe. Velja v vsakem postopku, v katerem bi lahko bila izdana odločba institucije Skupnosti, ki občutno vpliva na interese neke osebe (glej zlasti sodbo z dne 10. julija 2001 v zadevi Ismeri Europa proti Računskemu sodišču, C-315/99 P, Recueil, str. I-5281, točka 28 in navedena sodna praksa, in zgoraj navedeno sodbo Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala, točka 61).

51 Sodišča Skupnosti skrbijo, da se v postopkih, ki jih vodijo, spoštuje načelo kontradiktornosti in da ga tudi sama spoštujejo.

- 52 Tako je Sodišče po eni strani že presodilo, da načelo kontradiktornosti načeloma pomeni pravico strank v postopku, da se seznanijo s sodišču predloženimi dokazi in stališči in o njih razpravljajo (sodba z dne 14. februarja 2008 v zadevi Varec, C-450/06, ZOdl., str. I-581, točka 47), in po drugi strani, da bi bilo kršeno temeljno pravno načelo, če bi sodna odločba temeljila na dejstvih ali dokumentih, za katere stranke – ali ena od njih – niso vedele in glede katerih zato niso mogle podati stališč (sodbe z dne 22. marca 1961 v združenih zadevah Snutat proti Visoki oblasti, 42/59 in 49/59, Recueil, str. 101, 156; z dne 10. januarja 2002 v zadevi Plant in drugi proti Komisiji in South Wales Small Mines, C-480/99 P, Recueil, str. I-265, točka 24, in z dne 2. oktobra 2003 v zadevi Corus UK proti Komisiji, C-199/99 P, Recueil, str. I-11177, točka 19).
- 53 Vsaka stranka v postopku pred sodišči Skupnosti je ne glede na pravni status upravičena, da se spoštuje načelo kontradiktornosti. Zato se nanj lahko sklicujejo tudi institucije Skupnosti, kadar so stranke v teh postopkih.
- 54 Načelo kontradiktornosti mora spoštovati tudi sodišče, zlasti kadar v sporu razsoja na podlagi razloga, ki je bil preizkušen po uradni dolžnosti (glej, po analogiji, na področju človekovih pravic, sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 18. decembra 2003 v zadevi Skondrianos proti Grčiji, točki 29 in 30; z dne 13. oktobra 2005 v zadevi Clinique des Acacias in drugi proti Franciji, točka 38, in z dne 16. februarja 2006 v zadevi Prikyan in Angelova proti Bolgariji, točka 42).
- 55 Kot je v bistvu navedel generalni pravobranilec v točkah od 93 do 107 sklepnih predlogov, načelo kontradiktornosti na splošno ne podeljuje samo vsaki stranki v postopku pravico, da se seznanijo z dokazi in stališči, ki jih sodišču predloži njen nasprotnik, ter da o njih razpravlja, in ne nasprotuje samo temu, da odločba sodišča Skupnosti temelji na dejstvih ali dokumentih, za katere stranke – ali ena od njih – niso vedele in glede katerih zato niso mogle podati stališč. Na splošno pomeni tudi strankino pravico, da se seznanijo z elementi, ki jih sodišče preizkusi po uradni dolžnosti in na katere namerava opreti svojo odločitev, in da o njih razpravlja.

- 56 Da bi se zadostilo zahtevam, ki se nanašajo na pravico do poštenega sojenja, je namreč pomembno, da stranke poznajo pravne in dejanske okoliščine, ki imajo odločilen vpliv na izid postopka, in da imajo možnost o njih kontradiktorno razpravljati.
- 57 Zato sodišče Skupnosti svoje odločbe razen v posebnih primerih, kot so med drugim tisti, ki jih določajo poslovniki sodišč Skupnosti, ne more opreti na razlog, ki ga je preizkusilo po uradni dolžnosti – pa čeprav je to razlog javnega reda – in ki se kot v obravnavanem primeru nanaša na neobrazložitev sporne odločbe, ne da bi stranke predhodno pozvalo, naj podajo svoja stališča o navedenem razlogu.
- 58 Poleg tega je Sodišče v podobnem kontekstu, torej v zvezi s členom 6 EKČP, presodilo, da lahko glede na ta člen in na namen pravice vsake zadevne stranke do kontradiktornega postopka in pravičnega sojenja v smislu te določbe Sodišče po uradni dolžnosti, na predlog generalnega pravobranilca ali na predlog strank, odredi ponovno otvoritev ustnega postopka v skladu s členom 61 Poslovnika, kadar meni, da ni dovolj poučeno ali da je o zadevi treba razsoditi na podlagi trditve, o kateri stranke niso razpravljale (glej sklep z dne 4. februarja 2000 v zadevi Emesa Sugar, C-17/98, Recueil, str. I-665, točke 8, 9 in 18, ter sodbo z dne 10. februarja 2000 v združenih zadevah Deutsche Post, C-270/97 in C-271/97, Recueil, str. I-929, točka 30).
- 59 Diskrecijske pravice, ki jo ima Splošno sodišče na podlagi člena 62 Poslovnika, ni mogoče uresničevati, ne da bi se upoštevala obveznost spoštovanja načela kontradiktornosti.
- 60 V obravnavani zadevi je iz spisa in iz obravnave pred Sodiščem razvidno, da je Splošno sodišče z izpodbijano sodbo razglasilo sporno odločbo za nično na podlagi razloga, ki ga je preizkusilo po uradni dolžnosti in ki se nanaša na kršitev člena 253 ES, ne da bi

stranke predhodno, to je med pisnim ali ustnim postopkom, pozvalo, naj predstavijo svoja stališča o navedenem razlogu. S tem je Splošno sodišče kršilo načelo kontradiktornosti.

- 61 Nespoštovanje načela kontradiktornosti je – v nasprotju s trditvami toženih strank – škodilo interesom Komisije v smislu člena 58 Statuta Sodišča. Čeprav je namreč neobrazložitev akta Skupnosti napaka, ki je načeloma ni mogoče popraviti – kot je na to opozoril generalni pravobranilec v točkah od 114 do 118 sklepnih predlogov – ugotovitev te neobrazložitve kljub temu temelji na presoji, pri kateri je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso upoštevati nekatere elemente, na kar je Splošno sodišče tudi sicer opozorilo v točkah 48 in 49 izpodbijane sodbe. Takšna presoja je lahko predmet razprave, zlasti kadar se ne nanaša na popolni neobstoj obrazložitve, temveč na obrazložitev natančno določenega vprašanja o dejanskem stanju in pravu. V obravnavanem primeru bi Komisija, če bi ji bila dana možnost predstaviti svoja stališča, lahko navedla iste trditve, kot jih navaja v četrtem in petem pritožbenem razlogu te pritožbe in ki so predstavljene v točkah od 64 do 67 te sodbe.
- 62 Zaradi vsega tega je treba drugi pritožbeni razlog Komisije sprejeti.
- 63 Sodišču se v obravnavanem primeru zdi primerno, da zaradi dobrega delovanja sodnega organa skupaj preizkusi tudi četrti in peti pritožbeni razlog, s katerima Komisija v bistvu navaja, da je Splošno sodišče kršilo člen 253 ES, ker je menilo, da je kršila obveznost obrazložitve glede uporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999, ki jo določa ta člen.

Četrti in peti pritožbeni razlog, ki se nanašata na kršitev člena 253 ES

Trditve strank

- 64 Komisija s četrtem pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je kršilo člen 253 ES v povezavi s členoma 87(1) ES in 88(1) ES in s pravili o poteku postopka na področju državnih pomoči.
- 65 Komisija v utemeljitev tega pritožbenega razloga navaja zlasti, da obrazložitev sporne odločbe dokazuje, da so bile zadevne oprostitve od uvedbe naprej vedno pomoči, saj je v navedeni odločbi pravno zadostno in v skladu z zahtevami sodne prakse pojasnjeno, da lahko navedene oprostitve vplivajo na trgovino med državami članicami in povzročijo izkrivljanje konkurence. Po njenem mnenju v teh okoliščinah ni bilo treba podrobneje pojasniti razlogov, zakaj se člen 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 ni uporabljal. Poleg tega, če se predpostavi, da sporne oprostitve ob uvedbi niso bile pomoči, je iz tega mogoče sklepati, da to še vedno niso – kot so nepravilno navajale nekatere tožeče stranke na prvi stopnji – ne pa da so veljavne pomoči, kot je odločilo Splošno sodišče.
- 66 Komisija v petem pritožbenem razlogu navaja, da je Splošno sodišče kršilo člen 253 ES v povezavi s členoma 87(1) ES in 88(1) ES ter s členom 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 ter obveznost obrazložitve svojih sodb.
- 67 Komisija v utemeljitev tega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče med drugim napačno uporabilo pravo s tem, da je menilo, da bi morala sporna odločba zaradi posebnih okoliščin, ki se vse nanašajo na ravnanje Sveta ali Komisije, vsebovati

posebno obrazložitev glede uporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999, medtem ko je pojem veljavne ali nove državne pomoči objektivni in ne more biti odvisen od ravnanja ali izjav institucij, *a fortiori* če to ravnanje ali te izjave ne vplivajo na postopek nadzora pomoči. Poleg tega bi bila ta presoja v nasprotju s presojo Sodišča v sodbi z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji (C-182/03 in C-217/03, ZOdl., str. I-5479).

⁶⁸ Tožene stranke v odgovor na četrti pritožbeni razlog navajajo med drugim, da razlogi za neuporabo člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 iz sporne odločbe niso jasno razvidni in da zato ta ne izpolnjuje zahteve po jasni in nedvoumni obrazložitvi. Poleg tega naj bi Splošno sodišče očitalo Komisiji, da ni navedla razlogov, zaradi katerih je menila, da sporne oprostitve izkrivljajo konkurenco na skupnem trgu, čeprav se zdi, da je bila prej njena presoja drugačna. V tem okviru naj bi Splošno sodišče glede na sodno prakso pravilno odločilo, da bi Komisija morala navesti razloge, s katerimi bi dokazala, da je opravila analizo, ki upravičuje njeno ugotovitev. Komisija naj bi s tem pritožbenim razlogom dejansko poskušala nadomestiti neobrazložitev v sporni odločbi in doseči, da Sodišče odloči o vsebinskih vprašanjih, ki niso povezana s to neobrazložitvijo.

⁶⁹ Tožene stranke v odgovor na peti pritožbeni razlog trdijo, da Splošno sodišče ni izpodbijalo objektivnosti pojma državne pomoči, ampak je samo menilo, da bi morala Komisija glede na predhodne odločbe Sveta in Komisije ter upravičeno pričakovanje, ki so ga vzbudile glede zakonitosti spornih oprostitev, v sporni odločbi pojasniti razloge, ki so objektivno vodili k izključitvi uporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999. Ker morajo biti razlogi iz odločbe navedeni v njenem besedilu, pojasnila Komisije ne bi mogla nadomestiti neobrazložitve.

Presoja Sodišča

- 70 Na podlagi člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 se za veljavno pomoč šteje pomoč, ki ob začetku izvajanja ni bila pomoč, pozneje pa je to postala zaradi razvoja skupnega trga in je država članica ni spremenila.
- 71 Pojem „razvoj skupnega trga“ je mogoče razumeti kot spremembo gospodarskega in pravnega okvira v sektorju, na katerega se nanaša zadevni ukrep, in ne velja, če Komisija spremeni presojo na podlagi strožje uporabe pravil na področju državnih pomoči (glej zgoraj navedeno sodbo Belgija in Forum 187 proti Komisiji, točka 71).
- 72 Splošneje, pojem veljavne ali nove državne pomoči ustreza objektivnemu stanju. Kot navaja Komisija, vsebina tega pojma ne more biti odvisna od ravnanja ali izjav institucij.
- 73 Zato je Sodišče po tem, ko je spomnilo, da mora biti obveznost obrazložitve akta Skupnosti, določena v členu 253 ES, prilagojena značilnostim tega akta, v točki 137 zgoraj navedene sodbe Belgija in Forum 187 proti Komisiji presodilo, da Komisija ni dolžna navesti razlogov, iz katerih je v predhodnih odločbah zadevno shemo presodila drugače.
- 74 To velja *a fortiori*, če je bila presoja Komisije glede zadevnega nacionalnega ukrepa, ki je bila morebiti različna, predhodno podana v okviru drugega postopka, in ne tistega, ki se nanaša na nadzor nad državnimi pomočmi.

- 75 Zato okoliščine, ki so navedene v točkah od 56 do 62 izpodbijane sodbe in se nanašajo po eni strani predvsem na to, da je Komisija – ko je Svet sprejemal odločbe o odobritvi spornih oprostitev – menila, da te ne povzročajo izkrivljanja konkurence in ne ovirajo dobrega delovanja skupnega trga, in po drugi strani na to, da bi bilo na podlagi teh odločb mogoče sklepati, da enakih oprostitev ni mogoče opredeliti kot državne pomoči, niso bile takšne, da bi bila Komisija zaradi njih načeloma dolžna obrazložiti sporno odločbo glede neuporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999.
- 76 Tako je Splošno sodišče razglasilo sporno odločbo za nično na podlagi pravno nepravilnih razlogov, s tem da je menilo, da je glede na okoliščine Komisija v obravnavanem primeru dolžna preizkusiti vprašanje o uporabi te določbe in navedeno odločbo posebej obrazložiti glede tega vprašanja, ter da je s tem, da tega ni storila, kršila člen 253 ES.
- 77 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti obrazložitev, ki se zahteva v členu 253 ES, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati tisto, na čemer temeljijo ugotovitve institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Zahtevo po obrazložitvi je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali drugi, ki jih ta neposredno in posamično zadeva. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevni dejanskih in pravnih okoliščin, ker se vprašanje, ali obrazložitev izpolnjuje zahteve iz člena 253 ES, nanaša ne le na besedilo tega člena, ampak tudi na okoliščine in vsa pravila, ki urejajo zadevno področje (glej zlasti zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 63 in navedena sodna praksa, in Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala, točka 166 in navedena sodna praksa).
- 78 V obravnavani zadevi, in sicer v točkah od 58 do 64 obrazložitve sporne odločbe, je Komisija najprej navedla razloge, zaradi katerih meni, da sporne oprostitve pomenijo pomoči, ki niso združljive s skupnim trgovom, v smislu člena 87(1) ES, s tem da je ugotovila, da dajejo prednost posameznim podjetjem, da je ta prednost dodeljena iz

državnih sredstev, da vplivajo na trgovino med državami članicami in da izkrivljajo ali bi lahko izkrivljale konkurenco.

- 79 Natančneje, v točki 60 obrazložitve sporne odločbe je Komisija navedla, da sporne oprostitve znižujejo stroške surovine in s tem dajejo prednost upravičencem, ki so postavljeni v ugodnejši položaj kot druga podjetja, ki uporabljajo mineralna olja v drugih industrijah ali regijah. V točkah 61 in 62 te odločbe je navedla, da, po eni strani, stališča upravičencev in Francoske republike potrjujejo, da so znižanja trošarine namenjena izrecno okrepitvi konkurenčnosti navedenih upravičencev glede na njihove konkurente s tem, da zmanjšujejo njihove stroške, in, po drugi strani, da se z aluminijevim oksidom, ki ga proizvajajo tudi v Grčiji, Španiji, Nemčiji in na Madžarskem, trguje med državami članicami, zato je mogoče domnevati, da sporne oprostitve vplivajo na trgovanje znotraj Skupnosti in izkrivljajo ali bi lahko izkrivljale konkurenco.
- 80 Komisija je nato v točkah od 65 do 70 obrazložitve sporne odločbe predstavila razloge, na podlagi katerih je menila, da so glede na člen 1 Uredbe št. 659/1999 sporne oprostitve nove pomoči, in ne veljavne pomoči. Tako je navedla, da te oprostitve niso obstajale pred začetkom veljavnosti Pogodbe v zadevnih treh državah članicah, da nikoli niso bile analizirane niti odobrene na podlagi pravil o državni pomoči, da nikoli niso bile priglašene in da člen 1(b)(v) te uredbe v obravnavanem primeru ne velja.
- 81 Čeprav Komisija te zadnje trditve v sporni odločbi ni podrobneje pojasnila, je iz celotne obrazložitve jasno razvidno, da je menila, da sporne oprostitve niso postale državne pomoči zaradi razvoja skupnega trga, temveč da so to bile že od samega začetka, zato se člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 v obravnavanem primeru ne uporabi.

- 82 Poleg tega ni sporno, da tožeče stranke na prvi stopnji niso predstavile stališč, ki bi prikazala kakršen koli razvoj skupnega trga od trenutka uvedbe spornih oprostitev, zaradi katerih bi morala Komisija v odgovor pojasniti razloge, zaradi katerih je štela, da se člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 v obravnavanem primeru ne uporabi.
- 83 Poleg tega je iz obrazložitve sporne odločbe prav tako jasno razvidno, da čeprav je Komisija – ko je Svet sprejemal odločbe o odobritvi spornih oprostitev – menila, da te ne povzročajo izkrivljanja konkurence in ne ovirajo dobrega delovanja skupnega trga, navedene oprostitve vendarle niso bile nikoli analizirane niti odobrene glede na pravila, ki urejajo državne pomoči in v skladu s katerimi je ugotovila nasprotno. V zvezi s tem je treba tudi ugotoviti, da okoliščina, da so bile te odločbe sprejete na podlagi predloga Komisije in v njih ni bilo navedeno, da obstaja možnost, da v nasprotju s temi pravili vsebujejo posebno obrazložitev v točkah od 95 do 100 obrazložitve te odločbe, iz katere je razvidno, da je Komisija ugotovila, da bi bilo vračilo pomoči upravičencev, ki so posledica oprostitev, odobrenih do 2. februarja 2002, v nasprotju z načeli varstva upravičenih pričakovanj in pravne varnosti.
- 84 Tako je zlasti glede na značilnosti in vsebino sporne odločbe, glede na pravila, ki urejajo državne pomoči in glede na interes, ki bi ga naslovniki in tisti, ki jih navedena odločba neposredno in posamično zadeva, lahko imeli v zvezi z obrazložitvijo, razvidno, da je obrazložitev navedene odločbe zadostila zahtevam, ki jih je vzpostavila sodna praksa, na katero je bilo opozorjeno v točki 77 te sodbe, in ni bilo nujno, da navedena odločba vsebuje posebno obrazložitev glede uporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 v obravnavanem primeru, kot navaja Komisija.
- 85 Iz tega je razvidno, da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve, ki je določena v členu 253 ES, glede neuporabe člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 v obravnavanem primeru, napačno uporabilo pravo.

86 Zato je treba tudi četrti in peti pritožbeni razlog sprejeti.

87 Glede na navedeno, in ne da bi bilo treba preizkusiti druge trditve in razloge strank, je treba izpodbijano sodbo razveljaviti, ker je bila z njo sporna odločba razglašena za nično, ker je Komisija kršila obveznost obrazložitve v zvezi z neuporabo člena 1(b)(v) Uredbe št. 659/1999 v obravnavanem primeru in ker ji je bilo naloženo plačilo njenih stroškov in stroškov, ki so jih priglasile tožeče stranke, vključno s tistimi, povezanimi s postopkom izdaje začasne odredbe v zadevi T-69/06 R.

Vrnitev zadeve v novo odločanje Splošnemu sodišču

88 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča lahko to v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča, če stanje postopka to dovoljuje, samo dokončno odloči o zadevi ali pa zadevo vrne Splošnemu sodišču.

89 Ker v obravnavanem primeru Splošno sodišče ni obravnavalo utemeljenosti nobenega od razlogov, ki so jih navedle stranke, Sodišče meni, da stanje postopka ne dovoljuje, da bi samo dokončno odločilo o zadevi. Zato je treba povezane zadeve vrniti Splošnemu sodišču.

Stroški

- 90 Ker je treba zadevo vrniti Splošnemu sodišču, se odločitev o stroških pritožbenega postopka pridrži.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2007 v združenih zadevah Irska in drugi proti Komisiji (T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 in T-69/06) se razveljavi v delu, v katerem je z njo:**
 - **razglašena za nično Odločba Komisije 2006/323/ES z dne 7. decembra 2005 o oprostitvi plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon in na Sardiniji, ki se izvaja v Franciji, na Irskem in v Italiji, ker je Komisija Evropskih skupnosti kršila obveznost obrazložitve v zvezi z neuporabo člena 1(b)(v) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88 ES], in**
 - **Komisiji naloženo plačilo njenih stroškov in stroškov, ki so jih priglasile tožeče stranke, vključno s tistimi, ki so v zvezi s postopkom izdaječasne odredbe v zadevi T-69/06 R.**

- 2. Povezane zadeve T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 in T-69/06 se vrnejo Splošnemu sodišču Evropske unije.**

- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi